

כל כנויי פרק ראשון נדרים

ר"ן דה

עין משפט
נר מצוה

יח א מיי פ"א מהל'
נדריס הל' כג סמג
לאוין רמב טוש"ע יו"ד סי'
רו סעי' א ב וע"ש:

מזמור רע"י

[illegible]

תוספות

[illegible]

שמואל וכו'ן אסור צנהא
[אפי'] בהנאה. דלישנא עד
רנ' חמור טפי ויש ספרים
ה"ה דלעיל דשמואל קאמר
רים: אלא חברי איתמר.
מר וקשה מצרייתא דלעיל
לומר תנאי היא דצרייתא
אמר לא הוין ידים:

האסור הגאה מלאסור דבור:
היות לאסור דבור מלאסור
אסור מאי טעמא דילמא

דאָמער ר' יוסי צר' חנינא מודרני הימך שנין אסורין. נראה
דה"ט משום דמשמע מודר אני וכסאי ממך ומנכסך
הילכך כיון דבכלל אני הוו נכסים על כרחיך חזירו גמי אסור בו
דאי לא נכסים לאו בני אסתמינהו מחזירו יניחו: און היינו ענין
חכם המודר אסורין אצל הממיר לא.

ואמאי נימא דעליך נמי כולל חציו
ונכסיו וכיון שכן אף המדיר לימסר
דאי לא נכסי חציו לאו בני אשהווי
מנייה נינהו: אם עני חסד המודר
אסור אבל מודר לא. ואמאי נימא
דעלי כולל נמי עצמו ונכסיו ונכסי
מודר דאי לא נכסי דקדיה לאו בני
אשהווי מנייה נינהו: אלא הכי
אייתמר אמר רבי יוסי בר' חנינא
מודרני לך שניסא אסורין. לך משמע
לך * כלומר נכסי אסורין לך
ושמע משלך משא"כ בהימך דלא
משמע הכי. ונראה צעני דהכי
פירושו דקס"ד השתא דשמואל
הכי דייק ממני דכיון דלא תנא
אלא חד אסור ודאי חדא קמני
וכיון דחדא קמני על כרחיך הימך
דרישא לאו דווקא דה"ה בלך דכיון
דמסיים מילתיה ואמר שאני אוכל
אפילו אי אמר לך לא משמע דשניסא
אסורין אלא דהוא אסור וחציו
מותר ומש"ה קאמר שמואל האי
דקמני תנא דבמודרני בין דלאמר
הימך בין שאמר לך הוא אסור
וחציו מותר דווקא כשאמר שאני
אוכל ושאיני טועם אבל אי לא אמר
הכי לא שוו הימך ולך דבלך שניסא
אסורין: והא דמתיסין הימך קסני.
כלומר דהש"ס לא נימא ליה צהכי
דהא דמתיסין הימך תנא וצ"ע דודאי
קושטא קאמר שמואל דלתנא דמתני'
לא שני ליה בין הימך ולך כיון
דמסיים ביה שאני אוכל לך מ"מ לא
לימא

הזהו ליה לשמואל לסתומי מילתיה דמשמע דקאי אלישנא דתנא
תנא צהדיא דהיינו הימך ולומר דשניהם אסורין. כך נראה
בעיניי: אלא מעיקרא דשמואל הכי אסמר וכו' אבל מודרני ממך
אפילו צהנא. כלומר ידיים שאינן מוכחות היינו ידיים
משום הכי אסור אפילו צהנא: הכי גריסין אי הכי לימא
קאמר שמואל עד שיאמר דמשמע דאי לא אומר הכי לא מיתסר
בדין הוא דלעיל נמי כי קאמרין דבמודרני נחודיה שניהם אסורים
דינא לימיה. ואיכא נוסחא אחרינא הכא ולא מחזורא: אלא הכי
שאיכא כך מותר וטעמא משום דלא משמע דאמר אסור דהו לכו
ידי

[illegible]

שאתי אוכל לך שאתי טועם לך אסור אפי' בהנאה: אבל אפר מורדני במד לא. משמע דא מוכיח ליה יותר מנזה ולא הו' יד כלל אבל אין לפרש לדבר עמו אסור דיותר הו' מוכיח ומד אסור הנאה מכלל דלמ"ד היוין ידים אסור בהנאה ומוסר לדבר אלמא יותר הו' הוכחה

אבל אמר מודרני הימך לנחוד. ללא אמר שאני אוכל כך: שנייה
אסורין. רכיון לאמר (א) שאני אוכל כך משמע לאמר נפשיה בלד
שאני אוכל מחבירו אבל כי אמר מודרני הימך סתם משמע מדמיר
נמי חבירה מיניה מכל וכל: סגן. בפי' השותפין (לחמן מ:): הריני עליך

אבל אמר מודרני הימן
כי הא דאמר ר' יוסי
שניהן אסורין ⁽⁶⁾ תנן
אסור אבל מדיר לא
את עלי חרם הנודר א
דפריש ואנא עלך לא
אסורים הא מדקתני
עלי שניהן אסורין הד

הא סתמא הוא אסור
אתמר דר' יוסי בר'
שניהם אסורין מודרני
מותר והא מתניתין
למתניתין לשמואל ב
טועם לך ושאיני א
וחברו מותר אבל ב
אסורין אלא מעיקרא
טעמא דאמר שאני
לך הוא דאין הוא א
מודרני ממך אסור א
לימא שמואל הכי ו
שאיני אוכל לך ושאיני
אלא באכילה אלא הכי
שאיני אוכל לך ושאיני
אבל אמר מודרני הי
אסור מאי טעמא
משתעינא בהדך משמ
עבידנא עמך משא
ממך דלא קאימנא ב

דאָמער מודר אני ממך אדיבוריה קאָמער דלאַ מיטשעני בדיה
אזל לאַ למיכל מיניה וכן כי אָמער מופרשני ממך דלאַ אָמער
שאיני אוכל דיילנא ממשא וּמִתָּן קא פֿריש מיניה מיוחקני ממך
נמי דלאַ ליקרב בארבע אמות דלינא משמע ולא דמדיר מאַרילנא:
לימא

שמואל הכי אם לא אמר שאני אוכל לך אסור אפילו בהנאה. כלומר
האדרבה אי לא אמר הכי מיתסר טפי והוא ליה לפרושי ולמימר הכי
ידהוה ליה לאקשווי הכי אלא דעדיפא מינה אקשי ליה לומר דעיי
אסמר טעמא דאמר וכו'. כלומר לעולם כדאמרינן מעיקרא דכי לא

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לקמן מז: [ציצה לט.],

הגהות הב"ח

(א) גמ' אי הכי לימא
שמואל הכי ואס לא אמר
אמי אוכל לך ושמי
טועם לך אסור אפילו
בהנאה אלא הכי אתמר
כ"ל ומיבת אלא ומיבת
אין נמחק: (ב) רש"י
ד"ה שניה אסורין. דיון
דלמר גמ' אמי אוכל:
(ג) כגון כגון דמפרש
בהדיא: (ד) ד"ה אלא הכי
וכי בר חנינא מודר אני
שניהם אסורין מודרני
ממך הוה אסור:

גליון הש"ס

בר"ן ד"ה אלא הכי
איתמר בו' בלומר נבסי
אמורין לך ומשמע משלך.
וכן בפסוק שופטים י"ז ג
הכסף אשר לוקח לך:

פירוש הרא"ש

אבל מורדין סמך לחוריה
 שבתים אמורין. משמע
 מורדין מן מלכותן. כל
 דאסא מורדת כל זמנא
 וסגסא ממוי א"י דלא
 תהי מכל וכל ויהי וסך
 שך. וסך דקמיה דבריאם
 דאסא וסך דלא אסור וסך
 קמי הרי וסך אסור אג
 דאסא למתני בקיפא אסר
 רבנן כל כ"י אסור
 וסו מנא לקאשי דפרדך
 כל א"י למנא שטול
 וסך אסור למתני
 לחוריה שטסא אסורין כון
 להסמינן כל שטול אסר
 דשכי פריך ולי ממוינן
 דקמיה: [מן חריי עילך
 חרם חריי אסור. משנ:
 היא לקמן פסוק חריי. ולידך.
 חרם חריי מורדין חריי
 דלחוריה מורדין חריי אסר
 לישנא משמע לאסור עמון
 עסכ: חרם חריי לאסור
 נכסו עסכ חריי מורדין
 מפרשם על לחוריה א"י
 חריי חריי חריי חריי
 דמשמעון הלון חריי
 חריי נכסו עסכ חריי
 חריי לו לפרס לחוריה אסר
 וסאני עילך חריי קמרי:
 חריי דפרשי א"י חריי לא
 כל א"י חריי א"י חריי

לא אע"י דא' לא פירש מר
לאסור גם נכסי חבירו עלי
אהני לסבור השגח שאסר
את והגאנחן עלי חס: מר
טעמא דפירש ואלא פירש
ואת עלי לא ואת דמפרש
לשמואל א"ה יומא שמואל
בספרים ואינה מכוונת דהא
אפי' בנהגה ועוד דשמע
מנחן אסור אפי' בנהגה וה
מודריה מתן דלא משתעבד
גנאה דהא בנחן לא אמר